

Číslo jednací: 1Az 1/2019 - 60

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Loudou ve věci

žalobkyně:

- a) **X. X.**, narozená dna X
státní příslušnost Ukrajina
b) **X. X.**, narozená dne X
státní příslušnost Ukrajina
zastoupená zákonnou zástupkyní X. X.
obě místem pobytu v ČR X
obě zastoupeny O.
sídlem X

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, č.j. OAM-791/ZA-ZA11-ZA20-2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. **Vymezení věci**

Shodu s prvopisem potvrzuje X

1. Žalobkyně se žalobou došlou Městskému soudu v Praze domáhaly zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž žalobkyním neudělil mezinárodní ochranu podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Žalobní body

2. Žalobkyně obecně namítaly, že žalovaný porušil ust. § 2 odst. 1, § 3, § 2 odst. 4, § 50 odst. 2, 3 a 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a dále též ust. § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. Měly za to, že žalovaný porušil též čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť v případě návratu hrozí nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestu s ohledem na zdravotní stav žalobkyně b), a čl. 3 odst. 1 a 2 a čl. 24 Úmluvy o právech dítěte, jelikož nebyl dodržen princip nejlepšího zájmu dítěte.
3. Poukazovaly na to, že žalobkyně b) (dcera žalobkyně a) trpí závažným onemocněním – leukémií již od roku 2016, v zemi původu byla špatně léčena, byly jí podávány nevhodné léky a v nesprávném dávkování, čímž se její stav zhoršoval, v důsledku toho začala mít potíže s ledvinami a jiné komplikace (pomočování). Žalobkyně a) musela vhodně léky pro dceru opatřovat až z Polska, v zemi původu nebyl pro dceru dostatek léků. Proto se žalobkyně a) rozhodla s dcerou Ukrajinu opustit, po příjezdu do ČR se dcera začala léčit ve Fakultní nemocnici v M. a její stav se začal rapidně zlepšovat, bylo jí určeno správné dávkování chemoterapie, byla jí poskytnuta adekvátní pravidelná léčba, dochází na pravidelné kontroly každé dva týdny, poslední lékařskou zprávu žalobkyně a) doložila při seznámení se s podklady pro rozhodnutí dne 6. 11. 2018.
4. Uvedla, že zdravotní stav žalobkyně b) jí nedovoluje návrat do země původu z důvodu nedostatečné léčby a léků, pokud by se musela vrátit, hrozila by jí z tohoto důvodu vážná újma ve smyslu čl. 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť nelze vyloučit, že v případě návratu do země původu jí nebude poskytnuta dostatečná zdravotní péče. To může být důvodem pro udělení humanitárního azylu, případně doplňkové ochrany, odkázaly na rozsudek ESLP ve věci Paposhvili proti Belgii, příslušné orgány musí ověřit nejen to, zda je zdravotní péče obecně dostupná v přijímajícím státě dostatečná a vhodná k léčbě onemocnění, ale i to, zda bude mít daná osoba reálný přístup k vhodné péči a zdravotnickým zařízením, jakož i náklady spojené s léčbou. Měla za to, že i když se daný rozsudek týká vyhoštění, lze ho vztáhnout i na případy řízení o udělení mezinárodní ochrany.
5. Domnívala se, že právě v jejím případě by neposkytnutí ochrany ve formě azylu založilo nehumánnost, měl jim být poskytnut humanitární azyl. Namítala, že žalovaný nezjistil spolehlivě stav věci, přetrvávají pochybnosti o zdravotním stavu žalobkyně b), neboť žalovaný se nezabýval podrobně jejím zdravotním stavem.

6. Byla přesvědčena, že neudělení doplňkové ochrany by bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR, konkrétně s čl. 3 odst. 1 a 2 a čl. 24 Úmluvy o právech dítěte, na Ukrajině by dceři nebyla poskytnuta adekvátní lékařská péče s ohledem na její speciální potřeby.
7. Žalovaný rovněž nevzal v potaz, že žalobkyně a) je matkou samoživitelkou s nezletilým nemocným dítětem a tudíž je zranitelnou osobou ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu. Žalovaný tak nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem daného případu, přijaté řešení není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu, nezohlednil skutečnosti hovořící ve prospěch žalobkyně a nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.
8. Navrhly, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.
9. Ve vyjádření ze dne 31. 3. 2021 žalobkyně na výzvu soudu doplnily aktuální informace o zdravotním stavu žalobkyně b) a aktuální lékařské zprávy za období leden 2019 až březen 2021, ze kterých vyplývá, že žalobkyně b) prodělala akutní leukemii neurčeného buněčného typu. Uvedly, že onemocnění jí bylo diagnostikováno na Ukrajině v roce 2016, od roku 2017 pokračovala v léčbě v ČR na Klinice X FN M., byla léčena chemoterapií, tato léčba byla ukončena v listopadu 2018, zdravotní stav byl tehdy neurčitý, léčba byla komplikována mukozitidami a špatným dopadem na ledviny, v roce 2018 a 2019 prodělala žalobkyně b) dvakrát parézu (částečné ochrnutí obličeje) a v roce 2018 pancytopenii (stav, kdy je v krvi sníženo množství všech druhů krevních elementů), z těchto důvodů musela být léčba několikrát přerušena, v posledním případě došlo k paréze v lednu 2019, tedy po ukončení léčby. Žalobkyně b) docházela též na nefrologii, neboť dlouhodobě řešila problémy s enurézou (nekontrolovatelný únik moči). V roce 2020 byl u žalobkyně b) konstatován náhodný nález hepatopatie (významná elevace transamináz s norm. bilirubinem), tedy poškození jater, jehož příčina se nyní řeší, v posledních letech byl u žalobkyně b) zaznamenán výraznější přírůstek na váze, jehož příčina je rovněž v řešení, žalobkyně dochází cca jednou za 3 měsíce na pozorování a kontroly. Zopakovala svá tvrzení ze správného řízení ohledně skutečností, které je vedly k opuštění Ukrajiny a benefitů léčby v ČR včetně toho, že v případě návratu na Ukrajinu se žalobkyně a) obává úmrtí dcery z důvodu nepřiměřeného dávkování léků. Připomněla, že v době vydání napadeného rozhodnutí probíhala udržovací léčba chemoterapií, přičemž lékařské zprávy ze dne 24. 11. 2017 a ze dne 15. 3. 2018 nedoporučily návrat žalobkyně b) na Ukrajinu, neboť by byla ohrožena návratem onemocnění a případnými komplikacemi. Dle lékařské zprávy ze dne 3. 10. 2018 byla udržovací terapie ukončena dne 1. 10. 2018, prognóza žalobkyně b) byla uvedena jako dobrá s možným relapsem, žalobkyně b) byla z tohoto důvodu sledována, neboť časný relaps by vedl k okamžité náročné léčbě, jež by mohla vyústit v transplantaci kostní dřeně, dle zprávy potřebovala žalobkyně brát ještě 3 měsíce preventivně antibiotika vzhledem ke zbytkové poruše imunity, ošetřující lékařka konstatovala, že současné stadium onemocnění žalobkyně b) nebrání návratu do vlasti za předpokladu, že bude podobné schéma sledování pacienta po léčbě a zajištěna péče v centru pro léčbu dětských hemato-onkologických onemocnění.

10. Dále doplnily zprávy o stavu zdravotnického systému na Ukrajině, které pocházejí z let 2014 (Zpráva výboru OSN pro hospodářská, sociální a kulturní práva), 2016, 2017, 2018 a 2019 (zprávy WHO, zpráva UNDP, reportáž Equal Times, zpráva organizace Orange Health Consultants, článek na serveru Politico), dle kterých dle jejich názoru není zdravotní péče na Ukrajině i přes provedené reformy dostupná, po pacientech je formálně i neformálně vyžadována značná finanční spoluúčast, systém trpí i dalšími nedostatky.
11. Zopakovaly svou argumentaci judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, konkrétně stížností č. 41738/10 v případě Paposhvili proti Belgii, když tento případ podrobně rozebraly, byly přesvědčeny, že je třeba jej v daném případě aplikovat.

III. Vyjádření žalovaného

12. K námitce ohledně neudělení humanitárního azylu žalovaný uvedl, že se situací žalobkyň a především zdravotním stavem žalobkyně b) zabýval podrobně, kromě zhodnocení velkého množství lékařských zpráv dodaných matkou nezletilé žalobkyně (viz strany 4 -5 napadeného rozhodnutí) si za účelem posouzení aktuálního zdravotního stavu vyžadoval další zprávy z Fakultní nemocnice v M. (k tomu viz strana 7 rozhodnutí), na základě komplexního posouzení všech dodaných zpráv v kontextu se zprávami o zemi původu z hlediska možností léčby dané diagnózy učinil obsáhlou správním úvahu ohledně možnosti udělit humanitární azyl, shledal však, že žalobkyně b) předpoklady pro jeho udělení nesplňuje. Neopomněl zkoumat podmínky zdravotní péče v zemi původu a vysvětlil žalobkyním, na jaké úrovni a ve kterých zdravotnických zařízeních je možné lékařskou péči vyhledat. Z hlediska možnosti udělit doplňkovou ochranu shledal, že rozdíly v úrovni lékařské péče v České republice a na Ukrajině nejsou takového rozsahu, který by pro žalobkyni b) znamenal hrozbu mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení, v podrobnostech viz strana 6-8 napadeného rozhodnutí.
13. Odkázal na důvodovou zprávu, dle které o humanitární azyl nejde žádat, může být udělen pouze na základě úvahy žalovaného, dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle které na humanitární azyl není právní nárok ani subjektivní právo, závisí na správním uvážení správního orgánu, správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Přes výše uvedené Nejvyšší správní soud explicitně uvedl, že některé případy za „důvody hodné zvláštního zřetele“ považovat nelze, např. obtíže žadatele o azyl spočívající v nemožnosti splácení dluhu soukromým osobám v zemi původu, neplodnost, úmysl žadatele o azyl se v České republice oženit a založit zde rodinu, obtíže žadatele o azyl stran obživy či možností seberealizace. Naopak za důvody hodné zvláštního zřetele považoval zvláště těžkou nemoc, zdravotní postižení, příchod z oblasti postižených humanitární katastrofou, věk žadatelky přes 80 let spojený s nedobrym zdravotním stavem. Žalovaný měl za to, že vyhověl požadavkům vyplývajícím z příslušné judikatury Nejvyššího správního soudu.

14. Měl za to, že žalobkyně b) není zranitelnou osobou dle ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, které jediné připadá v úvahu v případě žalobkyň, žalobkyně b) není nezletilým dítětem se zdravotním postižením, zdravotní postižení je definováno v zákoně č. 108/2006 Sb. o sociálních službách a v zákoně č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ze kterých citoval, o takovou osobu se však v případě žalobkyně zjevně nejedná, její zdravotní stav je stabilizovaný, dle lékařské dokumentace nelze v současné době hovořit ani o vážném onemocnění, když „současná prognóza pacientky je dobrá“.
15. K námitce ohledně porušení Úmluvy o právech dítěte uvedl, že není zřejmé, v čem konkrétně má dle žalobkyň porušení této Úmluvy spočívat, žalobkyně pouze citují z Úmluvy, ale neuvádějí, v důsledku čeho má při návratu do země původu k porušení citovaného práva dojít, oproti tomu žalovaný dostatečně vysvětlil, jaké možnosti mají žalobkyně ohledně sledování a případné léčby žalobkyně b), a v čem spatřuje, že jde o péči dostatečnou.
16. Byl přesvědčen, že žalobkyně se pouze snaží najít cestu, jak zlegalizovat svůj pobyt v České republice jinak než podle zákona č. 326/1999 Sb., poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004 č.j. 5 Azs 37/2003.
17. S ohledem na to navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

18. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
19. Žalobkyně podaly dne 25. 9. 2017 žádost o mezinárodní ochranu, uvedly, že na území ČR vstoupily dne 23. 7. 2017, žalobkyně b) má leukémii, přijely do ČR proto, aby se zde vyléčila, žalobkyně a) by chtěla v ČR zůstat, protože se jí zde líbí.
20. Při pohovoru dne 29. 9. 2017 žalobkyně a) uvedla, že žila s dcerami v rodinném domě svých rodičů, kteří s nimi žili i s jejím bratrem, s druhým manželem nežije, žalobkyně a) nepracovala, starala se o domácnost, z Ukrajiny odešla z důvodu onemocnění mladší dcery, v ČR jí pomáhá teta, která zde žije a pracuje ve zdravotnictví, peníze na cestu jí dali rodiče, kamarádky a teta. Známý právník jí pak poradil, ať podá žádost o mezinárodní ochranu. K nemoci dcery uvedla, že jí na Ukrajině byla diagnostikována leukemie. Předložila 8 lékařských zpráv o průběhu léčby a medikaci na Ukrajině, kde měla komplikace s léčbou, měla krev v moči a začala se pomočovat. Žalobkyně a) přestala důvěřovat ukrajinským lékařům, neboť dávali dceři léky ukrajinské výroby, po kterých se cítila velice špatně, proto jí na recept vystavený ukrajinským lékařem žalobkyně a) kupovala a vyzvedávala v Polsku léky, které používá i v ČR. Ukrajínští lékaři žalobkyni b) předpisovali vysokou dávku léků, po kterých byla ve velmi špatném

stavu, čeští lékaři dávky snížili a cítila se pak lépe. Ukrajinští lékaři také jednou za měsíc odebírali kostní dřeň, když takovou frekvenci čeští lékaři odmítají. V ČR je též více individuální přístup. Žalobkyně a) má strach, aby žalobkyně b) na Ukrajině neumřela z důvodu nepřiměřeného dávkování léků, to jsou všechny důvody jejich žádosti o mezinárodní ochranu. Téhož dne žalobkyně b) zastoupená matkou doložila k věci své písemné vyjádření.

21. Dle lékařské zprávy ze dne 10. 8. 2017 z FN v M., Klinika X, byla žalobkyně b) léčena pro závažné hematologické onemocnění, vzhledem k častým kontrolám byla nutná její neustálá přítomnost na území ČR, neboť byla ohrožena závažnými komplikacemi jako rychle probíhající infekcí. Následují lékařské zprávy z ambulantních vyšetření z téže kliniky ze dne 28. 7. 2017, 10. 8. 2017, 7. 9. 2017, 22. 9. 2017, 5. 10. 2017, 27. 10. 2017, 16. 11. 2017, 24. 11. 2017, 1. 12. 2017, 14. 12. 2017, lékařské zprávy v ukrajinštině, z nichž jedna ze dne 29. 8. 2016 je opatřena překladem do češtiny, vyplývá z ní, že již na Ukrajině byla žalobkyni b) diagnostikována akutní lymfoblastická leukémie (ALL).
22. K dotazům žalovaného ošetřující lékařka žalobkyně b) z Kliniky X FN M. ve zprávě ze dne 24. 11. 2017 uvedla, že u žalobkyně b) nyní probíhá udržovací léčba (chemoterapie), která je nezbytná jako součást léčby akutní lymfoblastické leukémie, je ohrožena akutními infekčními komplikacemi a následky prodělané léčby, po dokončení terapie se prognóza jeví jako příznivá, léčba probíhá dle mezinárodního protokolu, kdyby pacientka léčbu stanovenou protokolem nedodržela, je nebezpečí z návratu onemocnění, dále je ohrožena život ohrožujícími infekčními komplikacemi. Uvedla, že na Ukrajině je nedostatek medikamentů a léčebné schéma není totožné s naším, proto nedoporučila nyní návrat do vlasti, byla by ohrožena návratem onemocnění a případnými dalšími komplikacemi.
23. Dále je ve spise velké množství zpráv z ambulantních vyšetření ve FN M. v průběhu roku 2018.
24. K dotazům žalovaného ošetřující lékařka žalobkyně b) z Kliniky X FN M. ve zprávě ze dne 15. 3. 2018 uvedla, že u žalobkyně b) nyní probíhá udržovací léčba (chemoterapie), která je nezbytná jako součást léčby akutní lymfoblastické leukémie, je ohrožena akutními infekčními komplikacemi a následky prodělané léčby, po dokončení terapie se prognóza jeví jako příznivá, léčba probíhá dle mezinárodního protokolu, kdyby pacientka léčbu stanovenou protokolem nedodržela, je nebezpečí z návratu onemocnění, dále je ohrožena život ohrožujícími infekčními komplikacemi. Uvedla, že na Ukrajině je nedostatek medikamentů a léčebné schéma není totožné s naším, proto nedoporučila nyní návrat do vlasti, byla by ohrožena návratem onemocnění a případnými dalšími komplikacemi. Dále sdělila, že udržovací léčba stále probíhá a je plánováno ji ukončit na podzim 2018, nezbytně nutná je kombinace určitých léků, které vyjmenovala, na Ukrajině je nedostatek medikamentů a léčebné schéma není totožné s naším, proto lékařka nyní nedoporučila návrat do vlasti.
25. K dotazům žalovaného ošetřující lékařka žalobkyně b) z Kliniky X FN M. ve zprávě ze dne 10. 10. 2018 uvedla, že udržovací chemoterapie byla ukončena dne 1. 10. 2018, aktuální zdravotní stav žalobkyně b) je dobrý, její současná prognóza je dobrá, avšak

Shodu s prvopisem potvrzuje X

relaps je možný, aktuálně má být sledována v pravidelných intervalech, zda nedochází k časnému relapsu, který by vedl k okamžité náročné léčbě, jež by mohla vyústit až v transplantaci kostní dřeně, pacientka potřebuje ještě asi tři měsíce preventivní antibiotika, současné stadium onemocnění nebrání návratu do vlasti, lékařka předpokládá podobné schéma sledování pacienta po léčbě jako u nás, musí být zajištěna péče v centru pro léčbu dětských hematologických onemocnění.

26. Žalobkyně a) byla na den 6. 11. 2018 řádně předvolána, aby se seznámila s podklady pro rozhodnutí, dostavila se, uvedla, že k podkladům se písemně vyjádří do 20. 11. 2018, doplnila kopie lékařských zpráv z ambulantních vyšetření ve FN v M. 9. 10. 2018, 30. 10. 2018, 18. 10. 2018 a 11. 9. 2018. Uvedla, že zde chtějí zůstat, protože česká zdravotní pojišťovna zachraňuje život jejího dítěte, na Ukrajině takové možnosti nemají, žalobkyně a) tady pracuje, dcera chodí do školy, snaží se integrovat do české společnosti a učí se česky. Své vyjádření však již žalovanému později nepředložila.
27. Dne 3. 12. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým žalobkyním mezinárodní ochranu v žádné formě předpokládané zákonem o azylu neudělil. V odůvodnění neshledal naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona o azylu, shrnul tvrzení uvedená žalobkyněmi, zjistil, že tvrzeným důvodem žádosti je onemocnění dcery leukémií a snaha setrvat v ČR. Vyšel též z materiálů doložených žalobkyněmi, z vyžádaných lékařských zpráv z FN M. ze dne 24. 11. 2017, 15. 3. 2018 a 3. 10. 2018, z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině a z materiálů Informace sítě místních lékařů pracujících v zemi původu č.j. BMA-10815 ze dne 4. 3. 2018, Ukrajina – dostupnost léčby akutní lymfoblastické leukémie včetně dostupnosti léků a z Informace Ukrajina – Segodnya ze dne 7. 1. 2018 – co se pro lékaře a pacienty změnilo v roce 2018. Na stranách 4 – 5 uvedl seznam všech lékařských zpráv a dalších materiálů doložených žalobkyněmi, uvedl, že je vzal v potaz při svém rozhodování a použil je při odůvodnění příslušných částí rozhodnutí, ohledně článků v anglickém jazyce vyšel z informace žalobkyň, že se jedná o obecné hodnocení zdravotní péče na Ukrajině, zejména co se týče dostupnosti léků; tyto články však nevyužil, protože si opatřil podklady přímo ohledně onemocnění žalobkyně b).
28. Stručně zdůvodnil, proč žalobkyně nesplňují podmínky pro poskytnutí azylu dle ust. § 12 písm. a), § 12 písm. b) a § 13 zákona o azylu.
29. Posuzoval možnost udělení humanitárního azylu dle ust. § 14 zákona o azylu, zabýval se rodinnou, sociální a ekonomickou situací obou žalobkyň, přihlédl k jejich věku a zdravotnímu stavu, ohledně žalobkyně a) uvedl, že pouhá snaha zajistit sobě a dceři lepší život důvod pro udělení mezinárodní ochrany nepředstavuje, poukázal na to, že žalobkyně a) je zdravá, nemá žádné vážné onemocnění, na Ukrajině má rodinné zázemí, žijí tam její rodiče, bratr a sestra, má právní vzdělání a pracovala v administrativě ve městě X, neshledal důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu. Ohledně žalobkyně b) podrobně shrnul průběh jejího onemocnění a její léčby v Ukrajině a v České republice. Na základě poslední zprávy dne 3. 10. 2018 shledal, že léčba nezletilé byla dne 1. 10. 2018 ukončena a její stav je stabilizovaný. Byl si vědom závažnosti jejího onemocnění, nicméně měl za to, že její

Shodu s prvopisem potvrzuje X

stav se natolik zlepšil, že jí již umožňuje návrat do vlasti, aniž by jí to způsobilo zásadní zdravotní komplikace. Zabýval se dostupností léčby akutní lymfoblastické leukémie a péče po léčbě v centru léčby dětských hematologických onemocnění. Zjistil, že konkrétně tato léčba a následná lékařská péče je na Ukrajině dostupná v Západoukrajinském specializovaném lékařském centru pro děti ve Lvově a následná péče je rovněž dostupná v Národní specializované dětské nemocnici Okhmatdet v Kyjevě a v Oblastní dětské klinické nemocnici Okhmatdet ve Lvově, tato zařízení jsou veřejná. Na Ukrajině stát příslušnou zdravotní péči poskytuje prostřednictvím veřejného zdravotního pojištění, tato péče je tak dostupná i žalobkyni b), navíc na Ukrajině byla zahájena první etapa zdravotní reformy, bude stanoven objem bezplatných zdravotnických úkonů a léčiv, pacient si bude moci zvolit libovolného lékaře v libovolné nemocnici, bez ohledu na místo trvalého bydliště, zavádí se elektronický systém lékařské péče. S ohledem na to neshledal, že by se v případě žalobkyně b) jednalo o důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu.

30. Zabýval se též tím, zda žalobkyně splňují důvody pro udělení doplňkové ochrany, shledal, že v případě návratu nehrozí žalobkyním vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti, který byl na Ukrajině zrušen. V souvislosti s onemocněním žalobkyně b) se zabýval tím, zda jim hrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, stejně jako v případě posuzování předpokladů pro udělení humanitárního azylu shrnul průběh jejího onemocnění a její léčby na Ukrajině a v České republice, zprávy z FN v M. ze dne 24. 11. 2017, ze dne 15. 3. 2018 a ze dne 3. 10. 2018, na základě poslední zprávy shledal, že léčba nezletilé byla dne 1. 10. 2018 ukončena a její stav je stabilizovaný, byl si vědom závažnosti jejího onemocnění, nicméně měl za to, že její stav se natolik zlepšil, že jí již umožňuje návrat do vlasti, aniž by jí to způsobilo zásadní zdravotní komplikace. Zabýval se dostupností léčby akutní lymfoblastické leukémie a péče po léčbě v centru léčby dětských hematologických onemocnění, zjistil, že konkrétně tato léčba a následná lékařská péče je na Ukrajině dostupná v Západoukrajinském specializovaném lékařském centru pro děti ve Lvově a že následná péče je rovněž dostupná v Národní specializované dětské nemocnici Okhmatdet v Kyjevě a v Oblastní dětské klinické nemocnici Okhmatdet ve Lvově, tato zařízení jsou veřejná. Poukázal na to, že sama žalobkyně a) nepopřela dostupnost lékařské péče pro její dceru na Ukrajině, ale uvedla, že neměla důvěru k ukrajinským lékařům, kteří předepisovali dceři vyšší dávky léků a častěji jí odebírali kostní dřeň. Shledal, že se zde nejedná o nebezpečí vážné újmy ve formě mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Situace žalobkyň v oblasti poskytování zdravotní péče nebude o nic horší než situace ostatních občanů Ukrajiny, kteří jsou rovněž odkázáni na zdravotní péči ve své vlasti, poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2007 č.j. 2 Azs 30/2007, byl přesvědčen, že zdravotní systém v zemi původu dokáže nezletilé poskytnout potřebnou péči. Rovněž dospěl k závěru, že nic nenavádí k tomu, že by žalobkyně mohly být po svém návratu jakkoli postiženy za svou azylovou žádost v zahraničí. S ohledem na to nedospěl k závěru, že by žalobkyním v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Dále shledal, že jim nehrozí ani hrozba vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

Dospěl k závěru, že případné vycestování nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR, kromě tety žalobkyně a) nežijí v ČR žádní jejich rodinní příslušníci, naopak na Ukrajině žila žalobkyně se svými rodiči, bratrem a má tam i sestru. Shledal, že žalobkyně podmínky pro udělení doplňkové ochrany nesplňují.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

31. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „**procedurální směrnice**“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
32. Vzhledem k tomu, že od vydání napadeného rozhodnutí již uplynula doba delší než dva roky, provedl soud dokazování ke zdravotnímu stavu žalobkyně b) během tohoto období. Ze zprávy ze dne 18. 1. 2019 Kliniky X FN M. zjistil, že u žalobkyně b) se potřetí objevila periferní paresa n. VII I.dx, dle zprávy ze dne 18. 1. 2019 z Kliniky X Nemocnice X je u žalobkyně b) konstatována paresa n. VII I.dx, nelze vyloučit parotitidu, celkový stav t.č. velmi dobrý, dívka zcela meningeální, kromě parézy orientačně neurologicky v normě, t.č. není nutná urgentní hospitalizace, zatím klidový režim, domácí izolace. Dle zprávy z 1. 2. 2019 z Kliniky X FN M. byla udržovací léčba žalobkyně b) ukončena dne 1. 10. 2018, žalobkyně b) trpí enurézou (ve spojení se zprávou ze dne 28. 1. 2019 z dětské urologie) tj. noční inkontinencí, tento stav trvá již dva roky, užívá lék Mictonetten, doporučena též režimová opatření, dále přetrvává paréza n. VII I.dx. Dle zprávy ze dne 7. 3. 2019 z Kliniky X FN M. se paréza zcela upravila, provedena MR mozku s přiměřeným nálezem, hematologická medikace není, dle zprávy ze dne 13. 5. 2019 z dětské urologie žalobkyně b) je přes den bez problémů, pomočení každou noc, diagnóza je dysfunkce mikce, noční pomočení, medikace Mictonetten, dle zprávy z dětské urologie ze dne 15. 7. 2019 žalobkyně b) dobrala Mictonetten, dále nepokračovali, doporučen režim a relax cviky dle instrukcí. Dle zprávy ze dne 26. 9. 2019 z Kliniky X FN M. o plánované kontrole 1 rok po ukončení udržovací léčby medikace není žádná, subjektivně je bez obtíží, enuréza 1x v noci, zlepšeno, chodí na nefrologii na P., probíhá očkování, dle zprávy ze dne 3. 2. 2020 z Kliniky X FN M. je subjektivně bez obtíží, medikace žádná, enuréza nyní není, matka už jí v noci nebudí, chodí na nefrologii na P., dle zprávy ze dne 25. 6. 2020 z Kliniky X FN M. není medikace žádná, od minula nestonala, enuréza už není, náhodný nález – významná elevace transamináz s norm. bilirubinem, nízká hodnota vitaminu D, doporučen Vigantol, dle zprávy ze dne 28. 8. 2020 z oční kliniky X byly žalobkyni b) předepsány brýle, dle zprávy ze dne 3. 9. 2020 z Ambulance gastroenterologie X kliniky FN M. žalobkyně b) poslední rok trpí výraznějším přírůstkem na váze, náhodně byla zjištěna elevace JT, doporučení: doplníme kompletní odběry + sérologie + sběr moči za 24 hodin. Dle zprávy ze dne 26. 11. 2020 z Kliniky X FN M. žalobkyně b) od minule nestonala, chodí do 3. třídy, 9/2020 byla na gastroenterologii, není jasné, jestli náběry proběhly, zprávu nemají, neozvali se, dle

Shodu s prvopisem potvrzuje X

matky čekají, že se jim z gastroenterologie ozvou sami, medikace není žádná, doporučeno spojit se s gastroenterologií, zdá se, že dovyšetření neproběhlo, nasazen Vigantol. Dle zprávy ze dne 9. 3. 2021 z Kliniky X FN M. žalobkyně b) od minule nestonala, nadváha progredovala, 9/2020 byla na gastroenterologii, není jasné, jestli náběry proběhly, zprávu nemají, dle matky čekají, že se jim z gastroenterologie ozvou sami, 1x matka udává, že napsala mail a nedostala odpověď, medikace Vigantol, shrnuty diagnózy: cALL v 1.CR, dg. 28. 7. 2016, MT ukončena 1. 10. 2018, enuréza nyní vymizela, v anamnéze 2x paréza n.VII I.dx. – 2. ataka 18. 1. 2019, 25. 6. 2020 náhodný nálezný – významná elevace transamináz s norm. bilirubinem, doporučeno spojit se s gastroenterologií, zdá se, že dovyšetření neproběhlo, staví se cestou od nás, Vigantol, Framykoin na ložisko na rtu.

33. Ze zprávy Kliniky X FN M. ze dne 18. 1. 2019, Kliniky X FN M. ze dne 18. 1. 2019, Kliniky X Nemocnice X ze dne 21. 1. 2019, Nemocnice X ze dne 25. 1. 2019, ze dne 25. 3. 2019 dětské urologie, Kliniky X FN M. ze dne 11. 4. 2019 a ze dne 26. 6. 2019, o provedeném očkování ze dne 10. 7. 2019, 15. 8. 2019, 26. 9. 2019, 26. 11. 2019 a 20. 2. 2020, Kliniky X FNKV ze dne 7. 8. 2019, dětské urologie ze dne 14. 10. 2019, kliniky X FN M. ze dne 26. 11. 2019, dětské urologie ze dne 9. 12. 2019 a ze dne 20. 1. 2020, o výsledcích odběrů z FN M. ze dne 1. 7. 2020, Kliniky X FN M. ze dne 18. 8. 2020, soud nezjistil žádné další podstatné skutečnosti ohledně zdravotního stavu žalobkyně b), neboť zdravotní stav žalobkyně b) za období od vydání napadeného rozhodnutí do dne vydání tohoto rozsudku je dostatečně zřejmý ze zpráv popsanych v předchozím odstavci, přičemž tyto zprávy již neobsahují žádné další a pro toto řízení podstatné skutečnosti.
34. Soud se již nezabýval argumentací žalobkyň o stavu zdravotnictví na Ukrajině a rozbohem judikatury ESLP, které jsou obsaženy v bodech III. a IV. vyjádření žalobkyň ze dne 31. 3. 2021, neboť dle ust. § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu rozšířit žalobu o další žalobní body lze pouze ve lhůtě pro podání žaloby, přičemž tato lhůta již uplynula dne 4. 1. 2019 a jedná se o argumentaci, která mohla být v žalobě uplatněna (nejde o nové skutečnosti).
35. Soud považuje za nedůvodnou žalobní námitku, dle které žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav ohledně zdravotního stavu žalobkyně b), a tudíž též nesprávně posoudil možnost udělení humanitárního azylu žalobkyním. Žalovaný se naopak zdravotním stavem žalobkyně b) zabýval velmi podrobně, přitom vyšel z tvrzení žalobkyně a), z jí doložených lékařských zpráv a dále z lékařských zpráv, které si žalovaný v průběhu správního řízení opakovaně vyžádal z FN M., kde léčba žalobkyně probíhala. Tyto listinné podklady vyjmenoval na stranách 4-5 napadeného rozhodnutí a jsou součástí správního spisu. Zjištění žalovaného obsažená na straně 7 napadeného rozhodnutí jsou pak s těmito zprávami zcela v souladu, žalovaný konstatoval, že žalobkyně b) s diagnostikovanou akutní leukémií prodělala život ohrožující komplikace, zmínil též všechny průběžné informace a doporučení sdělené jejím ošetřujícím lékařem. Poslední zprávou pak byla zpráva ze dne 3. 10. 2018, dle které již byla udržovací chemoterapie ukončena dne 1. 10. 2018, prognóza žalobkyně byla dobrá a ošetřující lékařka na rozdíl od předchozích vyjádření nespatovala překážku v návratu žalobkyně b) do vlasti za

předpokladu, že bude probíhat následná péče v centru pro léčbu dětských hematoonkologických onemocnění.

36. Nelze tudíž souhlasit s žalobním tvrzením, že v době vydání napadeného rozhodnutí ještě probíhala udržovací léčba chemoterapií. Na jiném místě pak žalobkyně uvedly, že tato léčba byla ukončena v listopadu 2018, což je rovněž v rozporu s výše uvedenými zjištěními učiněnými žalovaným z lékařských zpráv. Z výše uvedeného vyplývá, že udržovací léčba chemoterapií žalobkyně b) byla ukončena dne 1. 10. 2018, napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 3. 12. 2018, v této době již tedy udržovací léčba chemoterapií neprobíhala. Žalobkyně b) podstupovala pouze navazující tříměsíční léčbu antibiotiky, přičemž ošetřující lékařka neshledala překážku jejího vycestování do domovského státu za dodržení určitých podmínek. S ohledem na to je správný závěr žalovaného ke dni vydání napadeného rozhodnutí, že stav žalobkyně b) je stabilizovaný a umožňuje její návrat do vlasti, aniž by jí to způsobilo zásadní zdravotní komplikace.
37. V návaznosti na doporučení ošetřující lékařky se žalovaný zabýval též dostupností léčby akutní lymfoblastické leukémie a péče po léčbě na Ukrajině, přitom vyšel z materiálu, který se týká specificky přímo tohoto onemocnění, a zjistil, že odpovídající péče je v zemi původu žalobkyň dostupná a je dostupná konkrétně též žalobkyním (viz strana 7 a 8 napadeného rozhodnutí). Rovněž zde správně poukázal na vyjádření žalobkyně a), která v řízení nepopřela dostupnost lékařské péče pro její dceru na Ukrajině, ale uvedla, že neměla důvěru k ukrajinským lékařům a jejich léčebným postupům.
38. Soud tak považuje skutková zjištění učiněná žalovaným za dostatečná, souladná s příslušnými podklady, z nichž žalovaný vycházel, a svým rozsahem odpovídající potřebám vydání napadeného rozhodnutí. Oproti tomu žalobkyně ve svých námitkách neuvedly, v čem konkrétně jsou zjištění žalovaného ohledně zdravotního stavu žalobkyně b) nedostatečná či nesprávná. Námitka je tak nedůvodná.
39. K otázce udělení humanitárního azylu se Nejvyšší správní soud vyjádřil v usnesení ze dne 21. 2. 2018, čj. 1 Azs 329/2017-28, ve kterém uvedl, že: „*smysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu.*“ (K tomu rovněž viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. března 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55.)

40. Obecná východiska soudního přezkumu rozhodnutí o neudělení humanitárního azylu shrnul Nejvyšší správní soud například ve svém rozsudku ze dne 21. 3. 2018 č. j. 6 Azs 6/2018-33: „Podle § 14 zákona o azylu lze azyl z humanitárních důvodů udělit v případě hodném zvláštního zřetele. Nejvyšší správní soud připomíná, že citované ustanovení v sobě kombinuje neurčitý právní pojem „případ hodný zvláštního zřetele“, jehož výklad ze strany žalovaného podléhá soudnímu přezkumu v plném rozsahu, a správní uvážení žalovaného odrážející skutečnost, že ani v případě hodném zvláštního zřetele není žalovaný povinen humanitární azyl udělit, bude-li respektovat příslušné mantinely pro svou diskreci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. května 2004, č. j. 5 Azs 60/2004 - 72, č. 375/2004 Sb. NSS). V případě stěžovatele přitom žalovaný vůbec neshledal důvod hodný zvláštního zřetele, bez něhož je jeho správní vyloučení ohledně udělení humanitárního azylu vyloučeno. Nejvyšší správní soud se s tímto závěrem ztotožňuje.“
41. Žalovaný se na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí vypořádal s tím, zda byly dle jeho názoru naplněny parametry pro hodnocení případu žalobkyn jako případu hodného zvláštního zřetele. Právě s ohledem na stabilizovaný zdravotní stav žalobkyně b), skutečnost, že její léčba již byla v podstatě ukončena, dobrou prognózu, vyjádření ošetřující lékařky a s ohledem na zjištění týkající se dostupnosti doporučené péče v domovském státě dospěl k závěru, že se nejedná o důvod hodný zvláštního zřetele, kdy by bylo zcela „nehumánní“ azyl neudělit. Soud považuje učiněné hodnocení v souladu se shora uvedenou judikaturou za dostatečné, ve shodě s žalovaným shledal, že zdravotní stav žalobkyně b) v době vydání napadeného rozhodnutí již nebyl tak závažný, aby neudělení mezinárodní ochrany mohlo být považováno za nehumánní. Nebyl naplněn neurčitý právní pojem „v případě hodném zvláštního zřetele“, aby mohl být otevřen prostor pro správní uvážení žalovaného, zda humanitární azyl udělit, či nikoliv.
42. V této souvislosti se též soud zabýval vývojem situace žalobkyně b) po vydání napadeného rozhodnutí, avšak ani ke dni vydání tohoto rozsudku nenastaly v její sféře takové skutečnosti, které by naplňovaly kritéria případu hodného zvláštního zřetele, kdy by bylo možné uvažovat o poskytnutí humanitárního azylu. Zdravotní stav žalobkyně je stabilizovaný, nedošlo u ní k návratu závažného onemocnění akutní lymfoblastické leukémie, její léčba byla ukončena již před vydáním napadeného rozhodnutí (ukončení chemoterapie 1. 10. 2018) a není v ní pokračováno, žalobkyně b) je nyní již pouze kontrolně sledována na Klinice X FN M., když tyto kontroly nyní probíhají s frekvencí 3 – 4 měsíce. V této souvislosti neobstojí ani tvrzení žalobkyně a), že se bojí, aby dcera v případě návratu na Ukrajinu nezemřela z důvodu nepřiměřeného dávkování léků, neboť léčba akutní lymfoblastické leukémie již byla ukončena před více než dvěma lety a žalobkyně a) tuto obavu uvedla právě v souvislosti s touto nemocí. Pokud jde o další zdravotní problémy žalobkyně b) po ukončení léčby v říjnu 2018, jedná se o parézu, ke které došlo v lednu 2019, tato již zcela vymizela v březnu 2019 (viz zpráva ze dne 7. 3. 2019) a dále se již neobjevila, rovněž problémy s enurézou již byly zcela vyřešeny (viz zprávy ze dne 3. 2. 2020 a 25. 6. 2020). V posledním roce se u žalobkyně b) vyskytly problémy s nadváhou, dne 25. 6. 2020 pak byl učiněn náhodný nález hepatopatie (významná elevace transamináz s norm. bilirubinem). Z těchto důvodů je žalobkyně b) v péči Ambulance gastroenterologie X kliniky FN M. K tomu je nezbytné uvést, že tyto problémy s hepatopatií byly u žalobkyně b) zjištěny dne 25.

6. 2020, dne 3. 9. 2020 byla žalobkyně b) kvůli tomuto problému vyšetřena na gastroenterologii, kdy byly doporučeny kompletní odběry, od té doby však již žalobkyně b) s matkou ambulanci gastroenterologie nenavštívila, odběry dosud neproběhly. I když ohledně těchto problémů nebyly dosud lékaři učiněny konečné závěry, není z daných okolností indikováno, že by se jednalo o závažné zdravotní okolnosti, které by bránily návratu žalobkyně b) do domovského státu, z lékařských zpráv nevyplývá, že by daný nález indikoval závažné onemocnění, rovněž skutečnost, že k nálezu došlo již 25. 6. 2020 a dosud neproběhlo dovyšetření nesvědčí o závažnosti této věci. Žalobkyně ostatně ani nic takového netvrdily, ani netvrdily, že by s ohledem na tyto zdravotní problémy nebyla na Ukrajině dostupná léčba či příslušná zdravotní péče.
43. S ohledem na to soud dospěl k závěru, že ani ke dni vydání tohoto rozsudku nebyly u žalobkyně b), a potažmo tedy ani u žalobkyně a), dány důvody zvláštního zřetele hodné nezbytné pro možnost udělení humanitárního azylu.
44. Žalobkyně měly za to, že jim měla být udělena doplňková ochrana, neboť v případě návratu na Ukrajinu hrozí žalobkyni b) vážná újma v podobě nelidského či ponižujícího zacházení z důvodu nedostatečné zdravotní péče.
45. Z hlediska skutkového soud v této souvislosti odkazuje na body, které jsou uvedeny výše ohledně podmínek pro udělení humanitárního azylu, ze kterých vyplývá, že skutkový stav byl žalovaným zjištěn dostatečně, a to jak z hlediska zdravotního stavu žalobkyně b), tak z hlediska zdravotní péče jí dostupné na Ukrajině, a dále odkazuje též na zjištění učiněná v tomto řízení ohledně zdravotního stavu žalobkyně b) po vydání napadeného rozhodnutí do dne vydání tohoto rozsudku. Z těchto skutečností je tak třeba vycházet též při posouzení podmínek pro poskytnutí doplňkové ochrany.
46. Pokud jde o možnost udělení doplňkové ochrany ze zdravotních důvodů, poukazuje soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2020, č.j. 10 Azs 437/2019-83, ve kterém tento soud popsal příslušnou judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, včetně rozhodnutí ze dne 13. 12. 2016 ve věci Paposhvili proti Belgii, stížnost č. 41738/10, kterého se dovolává žaloba. *„Původní judikatura vztahující se k otázce doplňkové ochrany z humanitárních důvodů stanovila velmi přísné podmínky pro její udělení. Žadatel o mezinárodní ochranu se musel ocitat takřka na pokraji smrti (např. AIDS v terminálním stadiu). Tento velmi přísný standard, zastávaný Evropským soudem pro lidská práva v rozsudcích ze dne 2. 5. 1997 ve věci D. proti Spojenému království, stížnost č. 30240/96, a ze dne 27. 5. 2008 ve věci N. proti Spojenému království, stížnost č. 26565/05, ESLP zmírnil v rozsudku ze dne 13. 12. 2016 ve věci Paposhvili proti Belgii, stížnost č. 41738/10. Setrval sice na tom, že institut doplňkové ochrany ze zdravotních důvodů musí zůstat vyhrazen pro velmi výjimečné případy, nikoliv však jen pro ty, v nichž je žadatel v době podání žádosti bezprostředně ohrožen na životě. Podle rozsudku ve věci Paposhvili jde i o případy vážně nemocných osob, „u nichž se lze ze závažných důvodů domnívat, že v přijímající zemi by nedostatek vhodné péče či přístupu k ní představoval skutečné riziko, že se zdravotní stav nemocné osoby vážně, rychle a nevratně zhorší, a to by vedlo k intenzivnímu utrpení této osoby nebo k výraznému snížení předpokládané délky jejího života“ (bod 183 rozsudku).“* Z toho dovodil, že: *„Pro*

rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany ze zdravotních důvodů jsou stěžejní tyto podklady a informace: 1) ty, které se týkají zdravotního stavu žadatele, a 2) ty o kvalitě a dostupnosti zdravotní péče a léků v zemi, kam by musel žadatel vycestovat. Z judikatury ESLP plyne, že je na žadateli, aby předložil důkazy pro to, že by mu v zemi původu brožila vážná újma, neboť by se mu tam nedostalo vhodné zdravotní péče odpovídající jeho vážnému zdravotnímu stavu (srov. bod 186 rozsudku Paposhvili). Informace o svém zdravotním stavu musí poskytnout žadatel v takové kvalitě, aby z nich bylo možné učinit závěr o tom, v jak závažném stavu se žadatel nachází a jaké riziko by pro něj představovaly samotná cesta do země původu i následné setrvání v ní. Na žalovaném je, aby tyto důkazy řádně posoudil a potvrdil či rozptýlil žadatelovy obavy, že se jeho zdravotní stav zásadně zhorší, tím, že si obstará dostatek informací o dostupnosti zdravotní péče v žadatelově zemi původu (obdobně bod 187 rozsudku Paposhvili).“

47. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný v posuzovaném případě shromáždil jak informace ohledně zdravotního stavu a potřebné léčby žalobkyně b), tak dostupnosti zdravotní péče doporučené jejím ošetřujícím lékařem na Ukrajině, posoudil závažnost jejího zdravotního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí, kdy zcela dbal stanoviska lékařů. S ohledem na to posoudil též riziko, jaké by pro žalobkyni b) představovala cesta do domovského státu a setrvání v něm, na základě zjištění ohledně možností zdravotní péče na Ukrajině zcela specificky ve vztahu k předchozí diagnóze žalobkyně dospěl k závěru, že žalobkyni b) v případě návratu na Ukrajinu vážná újma ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu nehrozí, soud se s tímto hodnocením zcela ztotožňuje. Obdobně z hlediska zdravotního stavu žalobkyně b) po vydání napadeného rozhodnutí nezjistil soud, že by byl její zdravotní stav jakkoli závažný či že by v souvislosti s návratem na Ukrajinu mohlo žalobkyni b) hrozit jeho významné zhoršení v důsledku nedostatečné péče resp. intenzivní utrpení či výrazné snížení předpokládané délky jejího života. Lze tak konstatovat, že rozhodnutí žalovaného o neposkytnutí doplňkové újmy bylo zcela v souladu též s rozhodnutím Evropského soudu pro lidská práva ve věci Paposhvili proti Belgii, žalovaný nijak nepochybil.
48. Nedůvodná je též námitka, dle které by neudělením doplňkové ochrany došlo k porušení mezinárodních závazků České republiky, tj. čl. 3 a čl. 24 Úmluvy o právech dítěte, které upravuje právo na ochranu zdraví a využívání zdravotnických zařízení. Jak je uvedeno výše, zdravotní stav žalobkyně b) se významně zlepšil a je stabilizovaný, z hlediska předchozího onemocnění žalobkyně b) akutní lymfoblastickou leukémií jsou na Ukrajině dostupná zařízení k zajištění následné péče a sledování dle doporučení lékařky žalobkyně b), přičemž z hlediska dalších okolností jejího zdravotního stavu nejsou indikovány žádné konkrétní skutečnosti, které by bránily jejímu návratu do domovského státu.
49. S ohledem na to postupoval žalovaný správně, pokud žalobkyním neudělil ani doplňkovou ochranu podle ust. § 14a zákona o azylu.
50. Soud nesouhlasí ani s námitkou, dle které žalovaný nevzal v úvahu, že žalobkyně a) je zranitelnou osobou. Žalovaný ve správním řízení zjistil v dostatečném rozsahu okolnosti soukromého a rodinného života žalobkyň, tedy, že žalobkyně a) žije od roku

2017 v České republice se svojí nezletilou dcerou (žalobkyně b), což naplňuje definici zranitelné osoby dle ust. § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu (*rodič nebo rodina s nezletilým dítětem*), byť v napadeném rozhodnutí explicitně neuvedl, že se jedná o zranitelné osoby ve smyslu daného zákonného ustanovení. Dále zjistil, že na Ukrajině žily žalobkyně se svými dalšími příbuznými v rodinném domě, přičemž s druhým manželem se žalobkyně a) rozešla. Tyto skutečnosti týkající se rodinného života žalobkyň vzal v úvahu při hodnocení jejich žádosti o mezinárodní ochranu, skutkový stav byl zjištěn tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, žalobkyně nebyly v této souvislosti nijak zkráceny na svých právech.

51. Žalobkyně dále obecně namítaly porušení ust. § 2 odst. 1, § 50 odst. 2, 3, 4, § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu, neuvedly však konkrétně, jakých nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl žalovaný vůči nim dopustit ve správním řízení či přímo napadeným rozhodnutím.
52. K tomu soud poukazuje na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-58, ve kterém soud konstatoval: „*Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých "obvyklých" nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*“ Tyto závěry jsou v judikatuře Nejvyššího správního soudu opakovaně zmiňovány, např. v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78, či v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018 č. j. 10 Azs 65/2017-72.
53. K těmto obecným námitkám žalobkyň tak soud sděluje, že ze správního spisu nevyplývá, že by napadené rozhodnutí či jemu předcházející správní řízení trpělo některým z vytýkaných nedostatků, žalovaný řádně a úplně zjistil skutkový stav věci, zabýval se všemi tvrzeními a podklady, které žalobkyně uvedly v průběhu správního řízení, sám si opatřil další potřebné podklady, žalobkyním bylo umožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí či je doplnit. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, napadené rozhodnutí považuje soud za zákonné a přezkoumatelné, řádným způsobem a srozumitelně odůvodněné, je z něj zřejmé, z jakých důvodů nebyla žalobkyním mezinárodní ochrana poskytnuta. Dané žalobní námitky jsou proto nedůvodné.

54. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
55. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměly úspěch, proto jim náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. dubna 2021

JUDr. Tomáš Louda v.r.

samosoudce